

[Hauch.]

Tinget, man fandt den Ordning, der slutelig blev Lov paa dette Omraade. Jeg tør i alt Fald hævde, at det ikke har ligget indenfor de Forudsætninger, der var til Stede i vort Parti, at der ved denne Jordfond skulde være skabt en Kapital, som i al Fremtid burde anvendes til Udstykning efter Bestemmelserne i Loven af 4. Oktober 1919 om Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Det viser i øvrigt allerede den Omstændighed, at det udtrykkeligt den Gang blev fremhævet baade i det høje Folketing og her i Landstinget, at denne Lovgivning var en Forsøgslovgivning. Det blev fremhævet Gang paa Gang under Forhandlingerne, baade i Salen og i Udvalg, at man nu vilde forsøge med den Jord, som blev stillet til Raadighed ved Afløsningen af Lenene og ved Salg af Præstegaardene. Det er ogsaa ganske klart, at den Jord, som skulde udstykkes efter 4. Oktober-Loven, var netop den Jord, der blev til Raadighed ved Lensloven og ved Salg af Præstegaardsjorden. Jordfondens Midler skulde anvendes til Fremme af Udstykning, de skulde anvendes til Laan til Bygninger og i det hele til Fremme af Jordlovgivningen paa alle de Omraader, som Rigsdagen maatte bestemme. Men man vil intetsteds — i alt Fald vil jeg afvente, at man kan pege paa noget saadant — finde en Bestemmelse, som giver Udtryk for, at disse Penge skulde anvendes til Udstykning udelukkende efter 4. Oktober-Loven. De Penge, der indkom ved Afløsning af Lenene, skulde anvendes til Fremme af Jordudstykningsen, men de skulde ikke anvendes til Udstykning under denne ganske bestemte Form. Derfor er det, vi fra Venstres Side siger, at vi ikke vil gaa med til at bevilge de 3,44 Mill. Kr., som findes opført paa Finanslovsforslaget, dersom disse Penge udelukkende skal anvendes til Udstykning efter 4. Oktober-Loven. Vi vil — og det har vi givet Udtryk for i Folketinget, og jeg har givet Udtryk for det i Landstinget i Dag — være med til, at de anvendes til Udstykning, dersom man udbyder denne Jord baade til Oprettelse af Brug under Fæsteformen, for at sige det kort, og til Oprettelse af Brug til Selveje til eventuel Afhændelse, alt under Forudsætning af, at disse Brugsformer stilles lige. Men saaledes som denne Sag har udviklet sig paa Rigsdagen, vil vi ikke være med til denne Bevilling, naar Pengene udelukkende skal anvendes efter 4. Oktober-Lovens Bestemmelser; thi dersom vi vilde det, og dersom man kunde det, saa vilde

der i Virkeligheden ikke være nogen Grund til at strides om disse Jordlove. (*Justitsministeren* [Zahle]: Nej, det er der heller ikke). Jo, jo, det er netop det, der i Øjeblikket er. Dersom det højtærede Ministerium kunde anvende disse Penge i Henhold til en Forudsætning, som var til Stede i sin Tid, og som var lovfæstet, saa opførte man dem jo ikke paa Finanslovsforslaget som noget, der skulde bevilges; saa opførte man dem i Statsregnskabet som Resultatet af en Anvendelse, der var lovbestemt i Forvejen. Man kan naturligvis sige, at man opfører dem paa Finanslovsforslaget, men saa maa man finde sig i, at de glider ud, naar der ikke er et Flertal i Landstinget, som vil godkende dem. Det er den Betragtning, vi fra vor Side har gjort gældende med Hensyn til dette Spørgsmaal, og vi viger ikke bort derfra.

Og jeg skal for at sige det ganske klart til sidst gøre opmærksom paa, at dersom den høje Regering og Regeringspartierne tror, at Venstre vil være med til at udhule Landstingets Ligeberettigelse med Hensyn til den almindelige Lovgivning saaledes, som det vilde ske, dersom vi gik ind paa det, der her er Tale om, saa tror man fejl. Det vil vi ikke, og jeg siger udtrykkeligt, at det faar man ikke Venstre med til. En helt anden Sag er det, dersom man vil gaa ind paa den Tankegang, som vi har givet Udtryk for: at man anvender Beløbene baade til Udstykning efter 4. Oktober-Loven og til Udstykning i Selvejeformen og altsaa stiller Brugsformerne lige.

Baade den højtærede Finansminister og den højtærede Justitsminister har i Dag givet Udtryk for, at det egentlig er et Overgreb af Landstinget, dersom man vil sætte denne Bevilling ud. Jeg maa paa det bestemteste hævde, at det ikke er Tilfældet. Alene den Omstændighed, at den findes, viser tilstrækkelig tydeligt, at den kan sættes ud, og jeg vil gøre de højtærede Ministre og det høje Ting opmærksom paa, at saa vidt Venstre kan gøre noget til det, bliver den sat ud i den Skikkelse, hvori den her forekommer; ellers bliver det nødvendigt at ændre den. Det høje Ministerium og Regeringspartierne ved jo, paa hvilket Grundlag de er i Stand til at beholde denne Bevilling: dersom de vil administrere den under den Forudsætning, som maa være den naturlige, at den anvendes til Jordudstykningsen, men ikke efter et Princip, som er fastlagt i en Lov, nemlig Lensloven, hvis Gyldighed nu i Virkeligheden er løbet ud.